

ת"פ 10804/02/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד צ.י., הנאשם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10804-02-18 מדינת ישראל נ' י'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

צ.י. - הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קולבקר

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד משעלי- ביטון

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ביום 6.2.18, בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") והפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק.

ביום 31.8.12 שוחרר הנאשם בערובה, בהחלטת קצין משטרה, בתנאי מעצר בית בביתו למשך 5 ימים. ביום 1.9.17 יצא הנאשם את ביתו ושהה במדרגות הבניין כשבדיו הימנית תיק גב שחור ובתוכו סכין מטבח שאורך להבה 53 ס"מ.

2. כמו כן, צירף הנאשם מספר תיקים כמפורט להלן:

א. בת"פ 4810-08-19 הורשע הנאשם ביום 1.1.20 בעבירה של גניבה מרכב, עבירה לפי סעיף 413ד(א) לחוק, בכך שנטל תיק על תכולתו מרכבו של המתלונן.

עמוד 1

ב. בת"פ 2134-08-19 הורשע הנאשם ביום 1.1.20 בעבירה של החזקת סכין או אגרופן שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק, בכך שהחזיק במעילו סכין יפנית.

ג. בת"פ 48657-11-19 הורשע הנאשם ביום 1.1.20 בעבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק, בכך שחיטט ברכב המתלונן והוציא משם ארגז כלים והחזיק סכין באותן הנסיבות, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

ד. הנאשם הורשע ביום 28.11.19 בטיוטת כתב אישום מתוקן (שטרם נפתח הליך משפטי בגינו) שכללה מספר אישומים.

על פי האישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, עבירה לפי סעיף 423 לחוק ובעבירה של גניבה (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 384 לחוק. ביום 4.3.19 הכניס הנאשם את פלג גופו העליון לרכב ונטל טלפון נייד ממנו ובהמשך גנב מוצרים שונים מחנות הנוחות הצמודה לתחנת דלק פז בקרית משה ברחובות. בחיפוש על הנאשם נתפס רכוש החשוד כגנוב.

על פי האישום השני, הורשע הנאשם בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק, בכך שביום 14.3.19 גנב מחנות צעצועים שני משחקי הרכבה בשווי 30 ₪ וערכת לגו בשווי 99 ₪.

על פי האישום השלישי, הנאשם הורשע בעבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק, בכך שביום 20.3.19 נטל מחנות ממתקים ממתקים שונים בסך כולל של 99 ₪.

על פי האישום הרביעי, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק. בתאריך 28.4.19 בעת ששוטרים עיכבו את הנאשם הם מצאו על גופו מספר כרטיסי אשראי לרבות כרטיס אשראי השייך למתלוננת שתיקה נגב ביום 16.4.19 בתוך חנות יחד עם טלפון נייד ומסמכים נוספים.

על פי האישום החמישי, הנאשם הורשע בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק, בכך שביום 17.4.19 גנב טלפון נייד, שני כרטיסי אשראי, צעיף וכרטיס קופת חולים ובהמשך מכר את הטלפון הנייד בתמורה ל- 200 ₪.

על פי האישום השישי, הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק, בכך שביום 18.4.19 נטל מחנות שתי חולצות ומחשב נייד.

3. לאחר הרשעת הנאשם בתיק שבכותרת נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 17.6.19, עלה שהנאשם זומן בשלוש הזדמנויות באמצעות באתר כוחו אך לא התייצב. ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת אך בהתאם לחוות הדעת מיום 8.9.19 הנאשם לא התייצב בפני הממונה. בינתיים הסתבר, כי הנאשם נתון במעצר עד לתום ההליכים בעניינו, במסגרת ת"פ 4810-08-19, כך שאין אפשרות לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות.

4. בהמשך צירף הנאשם את יתר התיקים לתיק שבכותרת, כמפורט לעיל והצדדים השלימו טיעוניהם לעונש בהתייחס לכל האישומים.

ראיות הצדדים

5. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1 וכן טע/8), תמונת הסכין (טע/2), גזר דין מת"פ 11503-05-18 של בית משפט השלום ברחובות מיום 5.11.18 (טע/9) וגזר דין מת"פ 29681-12-17 של בית משפט השלום ברחובות מיום 26.2.18 (טע/10).
6. מטעם ההגנה הוגשו הראיות טע/3 עד טע/7 וכן טע/11-טע/12 המתייחסות למצבו הרפואי של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ הצדדים הפנו לטיעוניהם מיום 3.6.19 בתיק שבכותרת והוסיפו טיעונים נוספים בקשר לתיקים הנוספים שצורפו.
8. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם וביקשה לקבוע, כי מדובר בעבירות ברף חומרה בינוני. הנאשם החזיק בסכין שאורל להבה 53 ס"מ, תוך הפרת הוראת קצין משטרה שהורתה לו להימצא במעצר בית. העבירות בוצעו על רקע התמכרותי של הנאשם, הנאשם גרם נזק למספר מתלוננים, הנזק הצפוי משלל העבירות של הנאשם והאפשרות להסלמה ומרווחי הזמן הקצרים בין חלק מהאישומים מלמדים על חומרת מעשיו. ב"כ המאשימה, הפנתה לפסיקה לפיה ישנה מגמת החמרה בעבירות של גניבת טלפונים ניידים.

בנסיבות אלה, ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא כדלקמן:

- א. בעבירה של החזקת סכין ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.
- ב. בעבירה של גניבה מרכב מתחם העונש ההולם הינו בין 4 ל- 10 חודשי מאסר בפועל.
- ג. בעבירות בטיטת כתב האישום המתוקן, באישום הראשון מתחם העונש ההולם הוא בין 3 ל- 9 חודשי מאסר, באישומים השני והשלישי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר. באישום הרביעי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ל- 3 חודשי מאסר ובאישומים החמישי והשישי מתחם העונש ההולם הוא בין 2 חודשי מאסר ל- 8 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו המכביד של הנאשם הכולל 19 הרשעות ושני גמרי דין כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2018. מעברו הפלילי של הנאשם ניתן ללמוד, כי הוא מנהל אורח חיים עברייני ורגיל להימצא בין כותלי הכלא. הנאשם הודה בכל התיקים כך שכיום אין הליכי חקירה או תיקים תלויים ועומדים כנגדו, למעט התיקים בהם הורשע במסגרת הליך זה.

לחובתו של הנאשם שני מאסרים על תנאי, בני 3 ו- 4 חודשים. נוכח כל האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם בגין התיקים בהם הורשע במסגרת הליך זה 22 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש בתיק זה לצד מאסרים מותנים בעבירות רכוש מסוג עוון ופשע, מאסר על תנאי בעבירת החזקת סכין, קנס ופיצוי למתלוננים.

9. ב"כ הנאשם הסכימה, כי יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים וכן הסכימה למתחם לו עתרה ב"כ המאשימה בעבירה של החזקת סכין. החזקת הסכין לא הייתה אגב ביצוע עבירה או בדרך לביצוע עבירה אלא החזקה בלבד, לאחר שנשתכחה בתיקו. הנאשם יצא מביתו לצורך קבלת טיפול רפואי דחוף, ובעודו בחדר המדרגות נעצר בעקבות דיווח למשטרה. ביום למחרת הוא הגיע לבית חולים בשל מצבו הרפואי.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע, כי בעבירה של גניבת טלפון נייד מתחם העונש ההולם הוא ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בודדים. ב"כ הנאשם הוסיפה, כי המכנה המשותף בכל עבירות הרכוש שבהן הורשע הנאשם הוא היותן גניבות פשוטות ולכן מתחם העונש ההולם לכל אחת מהן אינו עולה על מאסר על תנאי. עוד טענה, כי אלמלא צבר העבירות, התיקים היו נגנזים וכלל לא היה מוגש כתב אישום. הגניבות עולות בקנה אחד עם מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. לנאשם לא ניתן כל סיוע בתום ריצוי עונשו לא במישור הדיור ולא במישור הכלכלי. הנאשם אינו בעל יכולת להירתם להליך טיפולי אינטנסיבי ולכן הוא שב מעת לעת לכותלי בית הסוהר. בעבירת הגניבה מרכב מדובר בתיק שנלקח מרכב פתוח והושלך בסמוך, כך שלא היה מימד של פריצה לרכב ולא נגרם כל נזק למתלונן. בעבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב, הענישה היא מאסר על תנאי ולא כוללת רכיב של מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טענה, כי גם אם במכלול הדברים יש להטיל רכיב מאסר הרי שזה צריך להיות מינורי ובשים לב לכך שהנאשם עצור מיום 31.7.19, תקופה לא מבוטלת, הרי שיש להסתפק בימי מעצרו. הנאשם נעצר עד תום ההליכים במסגרת ת"פ 4810-08-19 בעבירה של גניבה מרכב וזאת בהעדר חלופה.

ב"כ הנאשם ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים בחופף למאסר שיוטל בתיק זה.

ב"כ הנאשם הפנתה לחוסר יכולתו הכלכלית של הנאשם ולכך שהוא סובל ממגוון בעיות רפואיות. לא נגנב רכוש רב כטענת ב"כ המאשימה ומדובר בגניבות מינוריות בלבד. אין עדות לנזק שנגרם למי מהמתלוננים. הרכוש החשוד כגנוב נתפס ברשות הנאשם ומצוי בידי המאשימה. ב"כ הנאשם ביקשה לדחות את טענת המאשימה אודות הסלמה אפשרית במקרה של מפגש בין הנאשם למי מהמתלוננים שכן הדברים שמסר המתלונן בת"פ 48657-11-19 מלמדים, כי במפגש שאכן התרחש הנאשם לא נקט בכל תגובה אלימה כלפי המתלונן, נהפוך הוא. המתלונן הוא שתקף את הנאשם שאף נזקק לטיפול רפואי כמפורט בתעודה הרפואית מהמיון מיום למחרת (טע/12).

10. בדיון שהתקיים ביום 3.6.19 הביע הנאשם חרטה על מעשיו. לדבריו, אחיו נפטר לפני חודש. הוא סובל מבעיות נפשיות ואינו מסוגל לעבוד. מצבו הבריאותי לא טוב. הוא פנה לטיפול פסיכיאטרי לאחר שחרורו ממאסר וטרם נקבעה לו בדיקה בשל רשימת המתנה ארוכה.

בדיון מיום 29.1.20 הוסיף הנאשם, כי הוא מתחרט על מעשיו והוסיף שהוא סובל מבעיות ברגליים וכמעט שאינו יוצא מביתו למעט לטיפולים רפואיים. עוד מסר הנאשם, כי הכדורים שהוא נוטל משפיעים עליו ותחת השפעתם "אני מגיע לכל מיני שטויות".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. אין מחלוקת בין הצדדים, כי כל אחד מכתבי האישום בהם הורשע הנאשם וכל אחד מהאישומים בטיטות כתב האישום המתוקן שצורפה מהווים אירוע נפרד ולכן יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד

עמוד 4

מהם.

12. במלאכת גזירת הדין יש תחילה לקבוע את **מתחם העונש ההולם** לעבירה בה הורשע הנאשם תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

13. **הערך החברתי הנפגע** מהעבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלום הציבור וביטחונו, כיבוד החלטות של גורמי אכיפת החוק, הגנה על קניינו של הפרט ושלוות נפשו. אין צורך להכביר במילים אודות הסיכון הכרוך בנשיאת סכין במרחב הציבורי והקלות שבה ניתן לעשות בה שימוש לפתרון חילוקי דעות. בעבירה של הפרת הוראה חוקית פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של שמירה על סדרי שלטון. בעבירות הרכוש פגע הנאשם בערך החברתי של הגנה על קניינו של הפרט.

14. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבותיו של התיק היא ברף נמוך- בינוני.

15. **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נתפס במדרגות בניין מגוריו, כך שלהפרת ההוראה לא נלוותה עבירה אחרת הקשורה למעשים בגינם הוטלו עליו תנאי מעצר הבית. הנאשם נשא בתיקו סכין מטבח שאורך להבה 53 ס"מ (טע/2), ואין צורך להכביר מילים אודות פוטנציאל הנזק הטמון בשימוש בה, אך לא נעשה בה שימוש בפועל. גם הסכין שנתפסה ברשותו בעת הגניבה נמצאה על גופו בחיפוש ופוטנציאל הנזק לעשות בה שימוש הינו גבוה.

הנאשם הורשע בעבירות רכוש רבות, לרבות גניבת טלפון נייד והחזקת רכוש החשוד כגנוב. מדובר בגניבות קלות ערך ולכן הנזק כתוצאה מהן הוא נמוך, מרבית הרכוש נתפס ויוחזר לבעליו.

16. בין ב"כ הצדדים מחלוקת, האם יש לראות במעשיו של הנאשם, אירועי הגניבה, כבעלי פוטנציאל להסלמה אם לאו. בעוד ב"כ המאשימה סברה, שיש בהם ללמד על פוטנציאל להסלמה, טענה ב"כ הנאשם, כי הנאשם אמנם מבצע גניבות, אך התנהלותו מלמדת שלא יהיה מעורב באירוע אלימות והראיה שבאירוע בו מתלונן אחז בנאשם ותקף אותו, הנאשם לא עשה דבר והמתלונן ריתק את הנאשם לרצפה עד להגעת השוטרים. ככלל בכל אירוע של גניבה, יכולה להיות הסלמה במקרה של מפגש בין קורבן לנאשם. יחד עם זאת, לא ניתן לבטל את טענת ב"כ הנאשם, כי האירוע לעיל מלמד על אופן תגובת הנאשם, שרצונו הוא בנטילת הרכוש ולא יהיה מעורב באירוע אלימים, אפילו יותקף על ידי קורבן העבירה.

17. **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה, כי בתי המשפט הטילו מנעד עונשים רחב **בעבירה של נשיאת סכין** החל ממאסר על תנאי, דרך עבודות שירות ועד מאסר בפועל (ראו למשל עפ"ג 28790-05-16 **אלוני נ' מדינת ישראל** (01.01.17), עפ"ג 23553-08-18 **בביב נ' מדינת ישראל** (12.08.18), ע"פ (י-ם) 20305-03-16 **מדינת ישראל נ' זיסרמן** (10.7.16), ת"פ 48918-03-18 **מדינת ישראל נ' שוקרון** (21.11.18), ת"פ 50936-03-14 **מדינת ישראל נ' לבאן** (25.06.15), ת"פ 7334-05-16 **מדינת ישראל נ' ירדאו** (25.1.17) ות"פ 8434-06-15 **מדינת ישראל נ' ניר לוי** (14.03.16)).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת **בעבירה של גניבת טלפון נייד** כוללת מנעד עונשים רחב, החל מענישה צופה פני עמוד 5

עתיד בהעדר עבר פלילי ועד מאסר בפועל (ראו רע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (23.9.13), עפ"ג (מחוזי-ים) 43789-05-16 מדינת ישראל נ' בלבנוב (8.11.16), ת"פ 43271-02-14 מדינת ישראל נ' אסף (11.11.15), ת"פ 35991-06-13 מדינת ישראל נ' זבניה (27.11.14), ת"פ 59513-05-13 מ"י נ' אברהם (25.3.14), ת"פ 24407-02-17 מדינת ישראל נ' דוקרקר (5.7.18), ת"פ 26721-04-17 מדינת ישראל נ' קאופמן (8.10.18), ות"פ 30192-04-13 מדינת ישראל נ' מלמד (3.2.15)).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת **בעבירות של גניבות קלות ערך** מעלה, כי מנעד הענישה הוא ממאסר על תנאי ועד מאסר לתקופה קצרה במקרה של גניבה בשווי אלפי שקלים (ראו רע"פ 7224-14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14), ע"פ (ת"א) 54440-12-16 גרשון נ' מדינת ישראל (1.3.17), ת"פ 51394-11-17 מדינת ישראל נ' פינגבוים (21.1.19), ת"פ 3079-04-13 מדינת ישראל נ' רובינשטיין (24.2.16), ת"פ 16142-11-14 מדינת ישראל נ' אבו רמילה (2.3.16), ת"פ 48360-07-14 מדינת ישראל נ' ווגמן (21.7.15), ת"פ 27767-03-14 מדינת ישראל נ' ג דין (19.1.15), ת"פ 28425-02-13 מדינת ישראל נ' דריבין (4.11.13), ת"פ 47278-05-17 מדינת ישראל נ' אברמוב (30.12.19), ות"פ 21632-07-17 מדינת ישראל נ' בצור ואח' (22.5.19)).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת **בעבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב** מלמדת, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים (ראו למשל ת"פ 34113-12-16 מדינת ישראל נ' בליאבסקי (14.6.17), ת"פ 55039-09-14 מדינת ישראל נ' אנגל (19.9.16), ת"פ 9767-07-15 מדינת ישראל נ' רחמים (12.9.16), ת"פ 19280-08-15 מדינת ישראל נ' מרצינו (25.5.16)).

18. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בת"פ 10804-02-18, בת"פ 2134-08-19 ובת"פ 48657-11-19 הוא ממאסר לתקופה קצרה ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

בעבירות של גניבת טלפון נייד (עם ציוד נוסף) אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות אלה הוא ממאסר על תנאי ועד מאסר לתקופה קצרה לצד רכיבים נלווים.

בעבירות של גניבה ובעבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם הוא ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לתקופה קצרה לצד רכיבים נלווים.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו יש ליתן משקל לנסיבותי האישיות של הנאשם.

הנאשם כבן 50. בהתאם לתעודה הרפואית שצורפה, הנאשם פונה לקבלת טיפול רפואי ביום 2.9.17 (טע/3), כיומיים לאחר ביצוע העבירה בת"פ 10804-02-18. טע/4 ו- טע/5 מעידים על התמכרות הנאשם לסמים משנת 2013. סיכום רפואי משב"ס מיום 20.7.18 (טע/5), מלמד שהנאשם היה בהשגחה מטעמים פסיכיאטריים במהלך נשיאת עונש מאסר קודם וקיבל טיפול תרופתי. מטע/12 עולה, שהנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש, ללא מחלת נפש ברקע והוא משתמש בסמים כבר מגיל 13. במהלך מעצרו הנוכחי הוא מקבל טיפול תרופתי (טע/11).

מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/8) עולה שלחובתו הרשעות רבות במגוון של עבירות רכוש, איומים, סמים ועוד, כאשר הרשעתו האחרונה הייתה ביום 5.11.18, בה נידון לעונש מאסר לתקופה של 6 חודשים.

21. לנוכח נסיבות חייו של הנאשם ובשים לב לעברו הפלילי המכביד ולמצבו הרפואי המורכב, אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם קרוב לאמצע מתחם העונש ההולם.

מתחם הקנס והפיצוי

22. לפי סעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד לנאשם (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

23. לא הובאו כל ראיות בפניי אודות מצבו הכלכלי של הנאשם. אין חולק שהנאשם לא עובד ואין לו הכנסה קבועה.

24. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.12)).

25. בשים לב לגזירת עונש מאסר לא מצאתי להטיל רכיב של קנס וחלף זאת אורה על חתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

אשר לפסיקת פיצויים, הרי שהרכוש שנגנב הוחזר או יוחזר, למעט הטלפון הנייד שנמכר ועל כן יש לפצות את המתלוננת ממנה נגנב הטלפון הנייד.

סוף דבר

26. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 31.7.19 מת"פ 4810-08-19.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 11503-05-18 של בית משפט השלום ברחובות מיום 5.11.18 וכן מאסר מותנה בן 4 חודשים מת"פ 29681-12-17 של בית משפט השלום ברחובות מיום 26.2.18 בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר בתיק שבכותרת. סך הכל ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר.

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות רכוש מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או עבירות רכוש מסוג עוון.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 3,000 שלא לעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש או אלימות. ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

ו. פיצוי בסך ₪ 1,500 למתלוננת אוסנת קוזוקרו, ע"ת מספר 37. הסכום ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.20 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים - ככל שישנם מוצגים בתיק זה יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, במעמד הצדדים.